

[Jørgen Peder Hansen.]

fordring, som jeg tror er åbenbar for os alle i denne forbindelse, og det er den voldsomme konkurrence, som Hamborg havn påfører os, og som ikke mindst rækker langt op i Jylland og over til Fyn. Det er ikke bestridt fra nogen side, at Hamborg i dag virker som en meget kraftig magnet i forhold til mange sider af det danske samfundsliv, og vi er af den overbevisning, at vi bør gøre, hvad vi kan, for at modvirke denne indflydelse.

Det er blevet hævdet, at det er meget sent, man har henvendt sig fra bl. a. Sammenslutningen af Danske Havne, Århus havneudvalg, Rederiforeningen og Provins-handelskammeret m. v. Også vi finder, at det er en henvendelse i allersidste øjeblik, men det kan dog ikke være et argument for at se bort fra de indvendinger, der er fremført i udvalget. Man kan lade være at lægge særlig vægt på de fremførte synspunkter, hvis man mener, at de vejer for lidt til, men det kan ikke være et argument, at de er fremført på et for sent tidspunkt.

Jeg vil gerne fastslå, at i socialdemokratiet nærer vi ikke ønske om, at der skulle tilsikres hvert eneste af vore 26 distrikts-toldkammer særlige toldfaciliteter som følge af, at vi bibeholder Københavns Frihavn med dens meget store mandskabsstyrke. I tillægsbetænkningen understreger vi netop, at det bør være en absolut undtagelse, og vore tanker går ikke nødvendigvis i retning af en frihavn i provinsen, men tager sigte på mulighed for at oprette toldlagre.

Jeg vil gerne påpege, at vore ændringsforslag ikke pålægger finansministeren at oprette toldlagre i bestemte byer. Det bør naturligvis først ske efter nøje overvejelse, og eventuelt bør det udformes som et forsøg over en bestemt periode, f. eks. 5 eller 10 år. Men vi finder, at finansministeren bør have denne mulighed, for at vi kan undgå at stille provinsen alt for ugunstigt efter den 1. april 1971. Der kan jo ikke engang blive tale om en ligestilling af provinsen, hvis ændringsforslagene skulle blive vedtaget, men alene om at udligne en mindre del af de fordele, som toldloven ellers vil tillægge Københavnsområdet efter den 1. april.

Vi beklager meget, at vi ikke har kunnet få tilslutning til vore synspunkter i udvalget. At vi ikke har stået helt alene, skal imidlertid nævnes ved denne lejlighed, og vi

har i mit parti den tro, at der vil være medlemmer også i andre partier, som vil give stemme til vore forslag.

Det er af stor betydning, at vi på dette vigtige område har en tidssvarende og moderne indrettet lovgivning, som personalet kan arbejde rationelt efter, og som passer ind i erhvervslivets struktur. Men dette synspunkt kan blot ikke stå helt alene. Allerede har vi en indbygget skævhed i toldloven, som jeg nævnedes, derved at Københavns Frihavn opretholdes, og når man klart fra alle sider erkender denne skævhed — og det gør man jo — er det ikke blot nærliggende, men efter vor opfattelse helt naturligt at søge at udligne skævheden, selv om det skulle sætte en enkelt lille fregne på det kønne system.

Jeg skal hermed anbefale tinget at stemme for forslagene, så finansministeren får bemyndigelsen som af os udformet. Han skal såmænd nok vise sig i stand til at administrere denne bemyndigelse, for ret beset er toldloven jo en meget omfattende bemyndigelseslovgivning, der giver udstrakte beføjelser til finansministeren. Men det er måske et synspunkt visse steder, at ministeren ikke vil være i stand til at påtage sig dette ansvar?

Hans Kjær: Jeg kan ikke anbefale tinget at stemme for de af socialdemokratiet her mellem anden og tredje behandling stillede ændringsforslag og skal motivere hvorfor.

Det er blevet klarlagt, også gennem det, hr. Jørgen Peder Hansen har udtalt her i dag, at den situation, der er opstået, hvor den enighed, der senest blev udtrykt ved anden behandling her i tinget, nu har fået en lille krølle, stammer fra den omstændighed, at Københavns Frihavn bibeholdes. Må jeg erindre om, at allerede under lovforslagets første 1. behandling i april måned blev det gjort klart fra tingets talerstol, jeg tror af hr. Helge von Rosen, at bevarelsen af Københavns Frihavn indebærer en uheldig forskelsbehandling i forhold til importører i provinsen. Hele denne problemstilling er meget udførligt omtalt i toldlovskommissionens betænkning og i bemærkningerne til lovforslaget, og den har også været genstand for en udførlig drøftelse i udvalget under lovforslagets gennemgang.

Under indtryk af den indstilling, der er